

คำวินิจฉัยของ ศาสตราจารย์โภเมນ ภัทรวิรมย์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๓๔-๔๐/๒๕๔๒

วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๒

เรื่อง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้และศาลจังหวัดสุพรรณบุรีส่งข้อโต้แย้งของจำเลย เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๙

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้และศาลจังหวัดสุพรรณบุรีส่งข้อโต้แย้งของจำเลย เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า ประกาศกำหนดดอกเบี้ยอัตราสูงสุดของโจทก์ ภายใต้ประกาศองค์การแห่งประเทศไทยเพื่อเรียกเก็บดอกเบี้ยอัตราสูงสุดจากจำเลยซึ่งศาลยุติธรรมจะนำมาใช้บังคับแก่คดีเป็นประกาศที่บัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ หรือไม่ รวม ๓ คดี คือ

(๑) คดีหมายเลขคดีที่ ๒๖๑๗๑/๒๕๔๒ ของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ระหว่างธนาคารกรุงเทพฯ พาณิชย์การ จำกัด (มหาชน) โจทก์ นายสมชาย ชัยศรีชวาลา จำเลย ข้อหา บัญชีเดินสะพัด ถ่ายเงิน บังคับจำนำลง โดยโจทก์ฟ้องขอให้ศาลมีพิพากษาให้จำเลยชำระเงิน ๓๔๓,๐๖๕,๖๑๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๒๕ ต่อปี จากต้นเงิน ๑๔,๕๔๕,๗๘๗.๕๔ บาท จากต้นเงิน ๑๔๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท และจากต้นเงิน ๑๗,๖๕๔,๐๖๓.๕๕ บาท นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระหนี้เสร็จสิ้นแก่โจทก์

จำเลยให้การปฏิเสธ และโต้แย้งว่า ตามหนังสือสัญญาภัยและตัวสัญญาใช้เงิน จำเลยยอมชำระดอกเบี้ยให้แก่โจทก์ในอัตราร้อยละ ๑๕.๒๕ ต่อปี หากจำเลยผิดนัดไม่ชำระหนี้ให้แก่โจทก์ จำเลยในฐานะผู้ภัยและผู้ออกตัวสัญญาใช้เงินก็ต้องรับผิดที่จะชำระดอกเบี้ยให้แก่โจทก์ในอัตราดังกล่าว จำเลยเห็นว่าการที่โจทก์ฟ้องบังคับให้จำเลยชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๒๕ ต่อปี นั้นขัดต่อกฎหมาย เพราะโจทก์เรียกร้องดอกเบี้ยเกินกว่าที่กำหนดไว้ในสัญญา ฟ้องของโจทก์เกี่ยวกับดอกเบี้ยจึงขัดต่อรัฐธรรมนูญ

(๒) คดีหมายเลขคดีที่ ๒๗๑๗๓/๒๕๔๒ ของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ระหว่าง ธนาคารกรุงเทพฯ พาณิชย์การ จำกัด (มหาชน) โจทก์ บริษัท พนิจสมบัติ จำกัด กับพวกร่วม ๕ คน ข้อหา ผิดสัญญาตัวสัญญาใช้เงิน ค้ำประกัน ค่าเสียหาย โดยโจทก์ฟ้องขอให้ศาลมีพิพากษาให้จำเลยที่ ๑-๕ ร่วมกันหรือแทนกันชำระเงินจำนวน ๓๕,๓๓๓,๔๔๕.๘๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๒๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๒๓,๑๐๐,๐๐๐ บาท นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระให้โจทก์เสร็จสิ้น

จำเลยทั้งห้าให้การปฏิเสธ จำเลยที่ ๑-๔ ให้การตัดสินใจว่า ตามตัวสัญญาใช้เงินเดบท์ ๑/๒๕๓๙ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๓๙ จำเลยที่ ๑ ยอมชำระดอกเบี้ยให้โจทก์อัตราเรื้อยละ ๓๓.๗๕ ต่อปี ฉบับนั้น หากจำเลยที่ ๑ ผิดนัดไม่ชำระหนี้ให้โจทก์ จำเลยที่ ๑ ในฐานะผู้อุดหนุนตัวสัญญาใช้เงินก็ต้องรับผิดที่ต้องชำระเงินให้โจทก์ในอัตราดังกล่าว การที่โจทก์ฟ้องบังคับให้จำเลยชำระดอกเบี้ยให้โจทก์ ในอัตราเรื้อยละ ๒๕ ต่อปี จึงขัดต่อกฎหมาย เพราะโจทก์เรียกร้องดอกเบี้ยจากจำเลยเกินกว่าที่กำหนดไว้ในตัวสัญญาใช้เงินฟ้องโจทก์เกี่ยวกับดอกเบี้ยจึงขัดต่อรัฐธรรมนูญ และเห็นว่าประกาศกำหนดอัตราดอกเบี้ยอัตราสูงสุดของโจทก์ภายใต้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง แห่งประเทศไทย เพื่อเรียกเก็บดอกเบี้ยอัตราสูงสุดจากจำเลยที่ ๑-๔ ซึ่งศาลจะนำมาใช้บังคับแก่คดี เป็นประกาศที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ

(๓) คดีหมายเลขคดีที่ ๑๙๗๒/๒๕๕๗ ของศาลจังหวัดสุพรรณบุรี ระหว่าง ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) โจทก์ นายแดง สว่างศรี จำเลย ข้อหา ฉ้อโกงเงินเกินบัญชี บังคับจำนำong โดยให้จำเลยชำระหนี้เบิกเงินเกินบัญชีจากต้นเงิน ๑,๑๗๓,๕๑๔.๒๐ บาท และดอกเบี้ยถึงวันฟ้องอีก ๑๙,๐๗๕.๕๕ บาท รวมเป็นเงิน ๑,๑๙๓,๕๗๓.๗๕ บาท และให้จำเลยชำระดอกเบี้ยแก่โจทก์ในอัตราเรื้อยละ ๒๐.๒๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๑,๑๗๓,๕๑๔.๒๐ บาท นับแต่วันฟ้องไปจนกว่าจะชำระหนี้เสร็จสิ้น

จำเลยให้การปฏิเสธและโต้แย้งในประเด็นการคิดดอกเบี้ยซึ่งโจทก์เรียกดอกเบี้ยระหว่างผิดนัดในอัตราเรื้อยละ ๒๐.๒๕ ต่อปี เกินกว่าที่กำหนดไว้ในสัญญา ซึ่งจำเลยเห็นว่าโจทก์ไม่มีอำนาจคิดอัตราดอกเบี้ยเกินกว่าร้อยละ ๑๕ ต่อปี ทั้งนี้ เพราะพระราชบัญญัติออกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงินฯ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้มีอำนาจในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยสูงกว่าร้อยละ ๑๕ ต่อปี แต่โจทก์กลับประนีประนอมกำหนดอัตราดอกเบี้ยเอง ดังนั้น ประกาศกำหนดอัตราดอกเบี้ยสูงสุดของโจทก์ภายใต้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง จึงนำมาใช้บังคับไม่ได้และขัดต่อรัฐธรรมนูญ

จำเลยตาม (๑) (๒) และ (๓) ได้ขอให้ศาลมีคำสั่งข้อโต้แย้งของจำเลยทั้งสามคดีให้ศาลมีคำสั่งรับรองนูญพิจารณาในจังหวัดตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๖๕ ค่าครองนูญได้พิจารณาแล้วเห็นว่าทั้ง ๓ คดีนี้มีประเด็นข้อกฎหมายที่ต้องพิจารณาในจังหวัดอย่างเดียวกัน จึงให้รวมการพิจารณาเข้าด้วยกัน

ประเด็นที่ต้องพิจารณาในจังหวัดคือ ประกาศกำหนดอัตราดอกเบี้ยสูงสุดของธนาคารพาณิชย์ที่ออกโดยอาศัยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง แห่งประเทศไทย เรื่อง การกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ปฏิบัติในเรื่องดอกเบี้ยและส่วนลด ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๓๖ ซึ่งเป็นประกาศที่มีผลใช้บังคับอยู่ในขณะที่ทำสัญญาทั้งสามคดีต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ หรือไม่

ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ประเด็นในคดีทั้งสามที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ได้มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินี้ไว้แล้วตามคำวินิจฉัยที่ ๕/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๒ ว่า ประกาศชนากำหนดแห่งประเทศไทย เรื่อง การกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ปฏิบัติในเรื่องดอกเบี้ยและส่วนลด ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๓๖ เป็นประกาศที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒ และมีผลใช้บังคับได้เท่าที่อยู่ในขอบเขตของพระราชบัญญัตินั้นๆ แต่มิได้ออกโดยองค์กรที่ใช้อำนาจนิติบัญญัติ ไม่เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายตามความหมายของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ และประกาศของธนาคารพาณิชย์ มิใช่ประกาศของทางราชการจึงไม่ใช่บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลรัฐธรรมนูญจะวินิจฉัยให้ได้ จึงไม่ต้องวินิจฉัยอีก โดยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

ศาสตราจารย์โกเมน กัธกรกิริมย์
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ